

Înălțare

Pe alea crinilor
din lumea grădinilor
voi porni în zbor
înălțat de dor
dincolo de nor...
într-o pală de parfum
s-ajung în lumină,
să sărut Iubirea,
să admir mărirea,
să-I ador Fața divină!
(Tudor Grădinaru)

Să ne rugăm pentru...

- ... **famiiliile bisericii** – fie ca Dumnezeu să poarte de grijă oricăror nevoi, de natură materială și spirituală, să lase pace în familiile bisericii și o mai mare apropiere de El. În același timp, să ne rugăm pentru o mai mare unitate și dragoste între soți, între frați și între părinți și copii.
- ... **micuții aduși astăzi în Casa Domnului pentru a primi binecuvântarea Sa**. Domnul să-i înconjoare cu protecția Sa pe **Emanuela Anton, Estera Ligia Bodea, Lucas Ioan Homoșdean și Patricia Christiana Păduraru** și familiile din care provin, să le dea sănătate deplină și o creștere frumoasă, iar părinților putere și înțelepciune pentru a-i îngriji, a-i educa și pentru a-i îndrepta spre Cer!

“Căci Domnul este un Dumnezeu mare, este un Împărat mare mai presus de toți dumnezeii.” (Psalmul 95:3)

(continuare din pag. 3)

Am început să citesc Biblia, am luat cât de repede botezul în apă (mai 1994), apoi am urmat cursurile Școlii Biblice. Dumnezeu m-a crescut spiritual și m-a învățat foarte multe prin oamenii Lui din jurul meu și pot spune că numai în El am găsit sensul existenței mele, bucuria de a trăi și fericirea adevărată a sufletului! Îmi pare rău că nu am făcut pasul acesta mult mai devreme, dar mă rog lui Dumnezeu să mă ajute să Îl slujesc tot restul vieții mele! Nu există o bucurie mai mare ca bucuria de a fi copil al lui Dumnezeu, o pace mai adâncă și o dragoste mai mare ca dragostea lui Isus pentru cei păcătoși. Iar eu am fost cel dintâi dintre păcătoși, dar slăvit să fie Dumnezeu că El m-a salvat! Amin.

Emil Cuc

Colectivul de redacție:

Teo Laze, Dana Popa, Ramona Codrea, Andreea Homoșdean, Andreea Fiț, Corneliu Hepeș.

Pentru materiale, sugestii și propuneri, așteptăm să ne scrieți la adresa de e-mail buletin.dumincal@yahoo.com

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor Nelu Filip:	tel. 0745-306431
Prezbiter Alexandru Guler:	tel. 0722-510842
Prezbiter Doru Hrisuc:	tel. 0768-108583
Diacon Romică Florescu:	tel. 0721-644073
Diacon Flavius Măguran:	tel. 0740-450238
Diacon Eusebiu Stănilă:	tel. 0722-800691

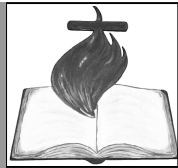
SERVICIILE BISERICII

**DUMINICĂ : 9 - 12 Serviciu divin
18 - 20 Serviciu divin**
MĂRȚI : 18 - 20 Seară de rugăciune
JOI : 18 - 20 Serviciu divin
ISĂMBĂTĂ : 18 - 20 Seara tinerilor

Timisoara — str. Banu Mărăciune nr.25 tel. 0256-472002
e-mail: poartacerului@gmail.com

Atenție!!! Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit sufletește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca sau nu-l lăsa uitat pe vreun raft din camera ta!

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

“Apoi
Isus a
luat
copilașii
în brațe
și i-a
binecu-
vântat.”

(Marcu
10:16)

Importanța binecuvântării

Suntem o biserică tânără, nu neaparat pentru că avem doar 5 „anișori”, ci datorită faptului că majoritatea care alcătuiește această biserică este tânără. Avem foarte multe familii tinere. Asta ne face să avem destul de des părinți care vin cu copilașii lor, de curând născuți, la biserică pentru a fi binecuvântați.

V-ați întrebat vreodată, de ce? De ce vin sau venim cu copiii pentru a fi binecuvântați? Unii poate vor răspunde repede: „Că așa spune Biblia!” sau „Că Isus i-a binecuvântat pe copiii!” sau alte și alte „motive”. Dar insist cu întrebarea: De ce? De ce Isus a binecuvântat pe copiii? De ce Dumnezeu poruncește „lui Aaraon și fiilor lui” să binecuvinteze „pe copiii lui Israel”?

Dumnezeu ne cheamă să binecuvântăm pentru că avem autoritate! Dumnezeu a înzestrat omul cu autoritate de la început: „Creșteți, umpleți pământul și supuneți-l.” Acest „supuneți-l” nu este altceva decât autoritatea pe care Dumnezeu a dat-o omului de a-și supune tot pământul. Nu este nici timpul, nici locul să spunem ce anume s-a întâmplat, ci ceea ce doresc să scot în evidență este tocmai autoritatea pe care omul a primit-o de la Dumnezeu. Această autoritate a fost reafirmată într-un mod mult mai profund de Isus, când a spus: „Toată puterea (autoritatea) Mi-a fost dată în cer și pe pământ”, continuând cu „V-am dat putere (autoritate)...”, „Mergeți...”. Cu alte cuvinte, omul (și mai ales credinciosul!) este împuternicit, autorizat și abilitat de Isus.

(continuare în pag. 2)

(continuare din pag. 1)

Acum, trebuie să înțelegem că autoritatea ne responsabilizează! Sunt mulți cărora le place să aibă autoritate, dar nu vor să audă de responsabilitate! Una din responsabilități este și cea de binecuvântare! „*Binecuvântați pe cei ce vă blestemă...*”, „*Binecuvântați și nu blestemați!*” De ce? Pentru că avem autoritate! Pentru că suntem responsabilizați! Suntem responsabili să binecuvântăm și nu să blestemăm! De ce? Pentru că suntem chemați să răspândim lumina lui Dumnezeu, nu întunericul celui rău. Dumnezeu binecuvântează! El dă ploaie și peste buni, și peste răi. El face să răsără soarele pentru toți. El face să țâșnească izvoare pentru toți. Și El ne cheamă și pe noi să fim o binecuvântare.

O formă a binecuvântării este și „cuvântarea de bine”, adică să vorbești bine sau de bine pe cineva sau în dreptul cuiva (poate acum vom realiza mai bine de ce bârfa este păcat!). De aceea slujitorii bisericii „cuvântă de bine” peste copiii aduși la „bine - cuvântare”. Iar tu ca părinte ai autoritate peste copiii tăi! Autoritatea de a-i binecuvânta sau... Când rostești copilului tău cuvintele „Nu ești bun de nimic”, trebuie să înțelegi că nu-l binecuvântezi! Din contră! Când spui soției „Nu ești în stare de nimic”, asta numai binecuvântare nu e! Când spui cuiva „N-o să faci nimic în viață!”, te asigur că nu l-ai binecuvântat.

Oare vom înțelege noi importanța binecuvântării? Vom înțelege că suntem responsabili de fiecare cuvânt „nefolositor” pe care l-am rostit? Vom înțelege că suntem chemați să binecuvântăm și să nu blestemăm? Vom înțelege că Dumnezeu binecuvântează prin noi? Vom înțelege că ce binecuvântează El rămâne binecuvântat? Ce vei face tu cu autoritatea pe care ți-a dat-o Isus? O vei folosi responsabil? Dumnezeu să-ți ajute! (tocmai te-am binecuvântat!)

Doru Hriscu

STROPI DE ÎNȚELEPCIUNE

- * Născându-și copilul, mama dă mai întâi un om, iar pe urmă tot în el trebuie să dea cerului un înger.
- * Copiii făgăduinței dumnezeiești trebuie feriți de influențe rele.
- * Dă copiilor tăi mai mult timp decât oricărei alte preocupări.
- * Mai bine să plângă copilul din cauza tatălui, nu tatăl din cauza lui.

Richard Wurmbbrand

www.poartacerului.ro

Urăm **“La Mulți Ani!”** în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

Duminică, 13 febr.

Timeea Bela

Ruben Boartăș

Luni, 14 februarie

Andreea Fiț

Gloria Meici

Levi Mureșan

Mărti, 15 februarie

Alexandra Filip

Vasile Marcu

Andreea Silaghi

Miercuri, 16 febr.

Alina Barbu

Ionela Blaga

Miriam Boartăș

Florin Corjuc

Diana Prichici

Narcis Roșca

Florin Rotărescu

Sabina Șoancă

Vineri, 18 februarie

Daniel Ciupac

David Draia

Sâmbătă, 19 febr.

Marinela Bogdan

Lavinia Creac

“*Fiți tari și îmbărbătați-vă inima, toți cei ce nădăjduiți în Domnul!*” (Psalmul 31:24)

www.poartacerului.ro

Experiențe cu Domnul Destin în derivă

Mă numesc Emil Cuc, am 43 de ani și lucrez la Școala Biblică a *Misiunii Creștine „Cristos pentru România”* din Timișoara. Viața mea în câteva cuvinte ar fi cam așa:

M-am născut în comuna Uivar din județul Timiș, într-o familie săracă de ortodocși, cu mulți copii, 12 de toți... Pe când eram de 5 ani și jumătate, mama noastră a murit, fiind grav bolnavă. În urma acestui incident nefericit, 10 dintre frații și surorile mele a trebuit să luăm drumul orfelinatelor și leagănelor de copii, de unde tăticul nostru ne aducea acasă doar în timpul vacanțelor. Am stat în grija statului până la vârsta de 18 ani, după care am plecat în armată. O dată ajuns la 20 de ani, trebuia să îmi văd singur de grijă și să încep să îmi câștig existența. M-am stabilit prin cămine de nefamiliști din Timișoara împreună cu alți colegi din orfelinat și am început să lucrez în diferite locuri de muncă. Practic, era startul luptei pentru supraviețuire, trebuia să încep să confrunt viața cu realitățile ei dure.

După ce ani de zile am fost obișnuit să primesc totul de-a gata, acum era momentul să încerc să mă descurc pe cont propriu și recunosc că mi-a fost greu și multă vreme mi-a trebuit să îmi găsesc echilibrul. De la vârsta de 20 de ani și până la vârsta de 26 de ani (când s-a produs evenimentul de cotitură), am trăit viața sub însemnele

sloganelor de genul: „Bea, mănâncă și veseleşte-te că mâine vei muri!” Am vrut să simt că trăiesc la maximum viața aceasta și nu m-am gândit deloc la sufletul meu că e veșnic. Eu credeam că toate se petrec aici, pe pământ, și am vrut să mă desfățez în toate bucuriile și plăcerile tinereții. Dumnezeu nu exista pentru mine, nu citeam Biblia deloc, nu eram religios de nicio culoare. Chiar dacă la casa părintească primisem o educație cât de cât bună în cele religioase, sămânța Cuvântului fusese

sădită în mine, dar trebuia să vină vremea când să încolțească. Și a venit vremea aceasta pe la finele anului 1993, când a venit în mintea mea gândul schimbării. Țin minte că am început să mă gândesc la viața mea foarte serios și ceea ce stăruia în gândurile mele era dorința de-a începe o viață nouă, mai bună, mai fericită.

După ani și ani de frământări și eșecuri, destrăbălări și fapte de rușine, dezamăgiri și neîmpliniri, am ajuns la concluzia că sunt încă nefericit cu totul, eram decepționat și chiar deprimat la gândul că lucrurile de la care am așteptat fericirea, de fapt, nu mi-au dat fericirea, ci mi-au luat-o practic, au depărtat-o mult de mine și nu aș fi putut să o ating niciodată! În tot timpul acestor ani, am neglijat adevăratele valori ale vieții, cum ar fi respectul față de părinți, prieteni, găsirea unui loc de muncă stabil, întemeierea unei

familii, formarea unui caracter bun și am pierdut timp, energie, bani, emoții și altele doar pentru a-mi împlini toată pofta și dorința de a mă distra cât mai bine! Câtă înșelăciune și câtă minciună! Mi-am dat seama că eram o epavă pe marea vieții și nu de puține ori mă gândeam să renunț la luptă și să îmi pun capăt zilelor ca să scap de tot chinul ce-l înduram... Dar, slăvit să fie Dumnezeu că El a știut cum

Dumnezeu a schimbat macazul vieții mele și m-a pus pe linia dreaptă!

să facă să mă aducă la El și să mă salveze de la naufragiu!

Ziceam că la 26 de ani viața mea luat o cu totul și cu totul altă întorsătură. Dumnezeu a schimbat macazul vieții mele și m-a pus pe linia dreaptă! În urma multor întâmplări nefericite, am luat decizia să mă pocăiesc, fiindcă simțeam în inimă o puternică dorință de schimbare. Eram sătul de viața ce o dusesem înainte și am aflat că Dumnezeu poate da omului o viață mai bună și cu adevărat fericită.

(continuare în pag. 4)

